

for dets Passivitet i denne Sag. Som det fremgaar af den i det andet Ting afgivne Udvalgsbetænkning, har et æret Medlem af Udvalget fundet Anledning til en Tilføjelse til Betænkningen, gaaende ud paa en Opfordring til Regeringen om ved første gunstige Lejlighed at sikre Færingernes Fiskerirettigheder ved Island udover 1940. Jeg vil hertil sige, at jeg finder denne Henstilling mindre betimelig, thi det ærede Medlem, nemlig den ærede Folketingsmand for Færøerne, er jo selv Medlem af Færøernes Lagting, og hvis det ærede Medlem havde anset en saadan Henvendelse til Regeringen for meget betydningsfuld, burde han, forekommer det mig, have forebragt Lagtinget Opfordringen i Form af et Forslag. Derigennem vilde Lagtingets Stilling til denne Opfordring være blevet kendt ogsaa af Rigsdagen. Dette er imidlertid ikke sket, og saa længe Lagtinget ikke har kunnet eller ikke har fundet Anledning til at tage Stilling til dette Spørgsmaal, kan jeg ikke finde det formaalstjenligt, at man her i Rigsdagen beskæftiger sig alt for meget dermed. For øvrigt er man vistnok hernede ikke ganske klar over, hvad der menes med Varetagelsen af de færøske Fiskeriinteresser ved Island. Den væsentligste Del af dette Fiskeri foregaar ikke indenfor, men udenfor Territorialgrænsen. For Aartier tilbage, i Slutningen af 70erne og en 10—20 Aar derefter, stationeredes de færøske Kuttere indenfor de islandske Fjorde og drev derfra deres Fiskeri, men denne Metode er helt forladt for adskillige Aar tilbage. Nu foregaar Kutterfiskeriet væsentlig udenfor islandsk Territorium, ofte i flere Miles Afstand fra Land. Det er dette Havfiskeri, som giver Færingerne de største Indtægter af Islandsfiskeriet. Bevarelsen af Fiskerirettighederne har derimod sin store Betydning for et mindre betydningsfuldt, men dog ogsaa meget vigtigt Fiskeri under Island, det færøske Baadfiskeri, der i Sommermaanederne drives med Robaade, delvis Motorbaade, stationerede i Land paa de islandske Fiskepladser. Skønt det færøske Kutterfiskeri saaledes væsentlig foregaar udenfor Søterritoriet, og skønt det færøske Trawlfiskeri — hvis det kommer, hvad vi haaber paa — ligeledes kommer til at foregaa uden-

for Territorialgrænsen, vil dog Bevarelsen for Færingerne af de islandske Fiskerirettigheder altid vedblive at have sin store Betydning for Baadfiskeriet, for eventuelle Sildefiskere, hvis der skulde blive Lejlighed til saadant Fiskeri senere, og for Lejlighedsfiskeri for Kuttere, der en enkelt Gang kommer indenfor Grænsen. Men Færingerne er, saa vidt mig bekendt, ikke ængstelige for, at der skulde ske nogen Forringelse efter 1940 i de Begunstigelser, de nu nyder, paa islandsk Søterritorium. Islænderne er jo vore nærmeste Frænder, rundet af samme Rod, talende et med vort meget nær beslægtet Sprog, og vi har i Aarhundreder levet under nogenlunde samme Vilkaar. Hertil er i de sidste Tider kommet en gensidig Forstaaelse mellem Islænderne og Færingerne, foraarsaget ved, at Tusinder af Færingere hvert Aar fra Februar, Marts, April til September, Oktober søger deres Næring ved og paa Island. De derved stedfindende Køb og Salg af Fiskeriprodukter, Skibsproviantering, delvis fælles Drift for Baadfiskernes Vedkommende og Stiftelsen af personlige Bekendtskaber medfører en fælles Interessesfølelse mellem disse to Broderfolk, som er i stadig og lykkelig Fremgang. Ikke mindst i de forløbne Krigsaar har Færingerne mærket en høj Grad af Tjenstvillighed fra Islændernes Side, for hvilken Imødekommenhed ogsaa Færøernes Lagting har fundet sig foranlediget til at udtale sin Tak overfor den islandske Regering.

Færøernes Lagting har som anført — lad mig sige det sidst — ikke fundet det betimeligt at rette nogen Henstilling hverken til vor egen Regering eller til den islandske Regering om Ordningen af de færøsk-islandske Fiskeriforhold efter 1940. I Henhold til dette og i Henhold til alt foreliggende vil jeg derfor indtage det samme Standpunkt, som Lagtinget har indtaget, hvilket Standpunkt jeg ogsaa skal anbefale bliver indtaget af dette høje Ting. Naar de 22 Aar, hvorom her er Tale, er gaaet, tvivler jeg ikke om, at Færingerne og Islænderne vil finde hinanden i lige saa god Forstaaelse som nu til Varetagelse af deres fælles Tarv og Interesser.

Statsministeren (Zahle): Jeg behøver ikke længe at lægge Beslag paa det